

BRAM VAN ES 'IK HEB LEREN AFZIEN'

Plots deden zijn benen het niet meer. Een dramatisch moment en het einde van zijn topsporttijd. Nu is Bram van Es succesvol in de horeca.

'Ik had al langer last van mijn rug. Maar tijdens een reuzenslalom in Italië in 1993 ging het echt mis. Het schoot zo in mijn rug, ik kon geen kant meer op. Ze hebben nog geprobeerd me op te lappen met ligtherapie. Maar de hernia bleef. Dus moest ik alsnog onder het mes. Het frustreerde me mateloos dat ik daarna nooit meer mijn oude niveau haalde. Toch duurde het nog lang voordat ik durfde toe te geven dat ik beter kon stoppen. Ik was twaalf jaar lang met niets anders bezig geweest. Zet er dan maar eens een punt achter...'

'Skiën vond ik nog steeds leuk. En ik had wat met de horeca. Ik besloot daar iets mee te doen: ik gokte dat mensen het wel leuk zouden vinden om een skiclinic te krijgen van de Nederlands kampioen. In de jaren erna heb ik samen met twee compagnons de zaak uitgebouwd. Organiseerden we uiteenlopende evenementen, vaak met een knipoog naar de sport.'

'Samen met een andere compagnon kocht ik in 1996 een schip voor zakelijke evenementen. Al snel volgde er nog één, voor de Duitse markt. De zaken gingen goed. Maar op een gegeven moment was het tijd voor iets nieuws.'

'Een vriend van me had drie horecazaken in Amsterdam. Hij wilde horeca koppelen aan events en vroeg of ik met hem wilde meedoen. Dat was in 2009. We hebben nu drie prachtige zaken: Caffe Esprit, Vondelpark3 en Strand Zuid. Ik ben de man van de sales en de cijfers, mijn compagnon is meer de creatief, de man van de relaties. We vullen elkaar dus mooi aan.'

'In mijn topsporttijd heb ik leren afzien. Ook het denken in doelen heb ik er aan overgehouden. Ik vind dat resultaten meetbaar moeten zijn. Mensen die hier in dienst komen, moeten daar soms aan wennen. Het is toch leuk dat je weet waarvoor je werkt?' ■

